

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Final de Grau



Depèn d'on vius la teua satisfacció amb la democràcia?

Ferran Viña Mas

1527847

2021/2022

Enrique Hernández

ÍNDEX

1. Introducció	3
2. Marc teòric.....	5
3. Metodologia	7
4. Resultats	10
4.1. Descriptius	10
4.2. Taula de contingència	11
4.3. Anàlisi de regressions lineals simples i múltiple	12
5. Conclusions.....	16
6. Bibliografia	17

1. Introducció

Segons Winston Churchill, primer ministre del Regne Unit entre els anys 1940-1945 i 1951-1955 "La democràcia és la necessitat de doblegar-se de tant en tant a les opinions dels altres". Les decisions en democràcia son fruit de la correlació de les forces socials que acaben transformant-se en polítiques aplicades per l'administració.

Des de l'entrada del segle XXI, la democràcia es troba en crisi, l'estabilitat que es va trobar a Europa durant la segona meitat del segle XX va desaparèixer i les diferents crisis socials, econòmiques i polítiques han posat en entredit al sistema polític que domina l'hemisferi occidental del planeta.

El creixement de les democràcies va entrar al seu apogeu durant tot el segle XX però es va començar a intensificar després de la Segona Guerra Mundial, on el bloc liberal va afavorir a la proliferació de les democràcies liberals, primerament als països que van pertànyer al bàndol de l'Eix, en segon lloc, als països dictatorials del sud d'Europa (en aquest cas s'inclou Espanya) i en tercer lloc, els països dictatorials de Llatinoamèrica i els que estaven a l'òrbita de la Unió Soviètica a partir de la seua dissolució a partir de l'inici dels anys 90.

L'augment de democràcies i el suport a aquestes va estar marcat per la tendència al creixement econòmic i la modernització del món, la globalització i la victòria del bloc liberal sobre el bloc comunista van ser claus per consolidar les democràcies com el sistema polític majoritari durant dècades.

Les diferents crisis econòmiques que s'han anat produint durant les últimes dècades i sobretot la crisi de l'any 2008, en la que ha augmentat dràsticament la desigualtat entre països i, sobretot, entre els ciutadans, segons dades de Nacions Unides el 82% de la riquesa creada l'any 2018 va fer cap a les mans del 1% més ric mentre que el 50% més pobre no va rebre res. El nombre de multimilionaris s'ha duplicat per dos des de l'any 2008 (Nacions Unides, 2022).

Segons les Nacions Unides, la desigualtat fomenta a la incertesa, la vulnerabilitat i inseguretat, soscaven la confiança de la població amb les

institucions i el govern, com també augmenten la discòrdia i les tensions socials. Afirmen que cada vegada hi ha més proves en la relació de la desigualtat en la riquesa i els ingressos amb l'augment de partits d'extrems i ultranacionalistes (Nacions Unides, 2022).

Diferents fets ocorreguts en l'última dècada ens demostren la baixada de la satisfacció amb el sistema democràtic als països lliberals: el primer, el Brexit, on les regions amb major desigualtat salarial i més rurals van votar a favor de marxar de la Unió Europea; el segon, l'ascensió al poder de Donald Trump, president dels Estats Units d'Amèrica entre 2016 i 2020 amb una ideologia d'extrema dreta molt marcada que va rebre la majoria de suports dels estats més ruralitzats i més situats a la perifèria del sistema i, el tercer, l'augment de governs formats per partits d'extrema dreta a Europa o liderant l'oposició als diferents parlaments (Mitsch et al, 2021).

Aquests fets inspiren a voler observar quin és el paper de les diferents comunitats i la idiosincràsia que hi ha segons l'habitat en que es visqui, les comunitats rurals son conegudes per ser més conservadores i receloses amb el sistema democràtic per tenir una percepció d'un sistema que els ha abandonat i que es centra principalment amb el creixement de les zones urbanes, que es on viuen la majoria de la població i on es situen les principals bosses de votants. En canvi, les comunitats urbanes es perceben com més progressistes i més favorables a la democràcia al tenir l'administració més propera, una quantitat de serveis molt més grans i al ser centres de recepció d'immigrants, cosa que converteix aquests hàbitats en molt més oberts i cosmopolites (Garcia del Horno et al, 2021:3-4).

En aquest treball ens farem la següent pregunta "A Catalunya, estan més insatisfetes les comunitats rurals que les urbanes amb el sistema democràtic?"

Per contestar l'anterior qüestió ens basarem amb dades estadístiques extretes del baròmetre d'opinió del CEO¹ del 2021 per observar les

¹ El Centre d'Estudis d'Opinió és l'òrgan de referència en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya en allò referent als estudis d'opinió pública.

opinions que té la població envers la democràcia depenent d'on visquin els enquestats.

2. Marc teòric

Per posar les bases d'un treball cal deixar clars els conceptes pels quals es basarà, d'aquesta forma posarem en context sobre el que estem parlant i deixarem constància del que s'ha escrit sobre el tema.

Fuchs i Klingemann (2002:19-27) presenten la idea del distanciament entre ciutadania i representants polítics des de la creació dels estat-nació que conjuntaven la idea de democràcia i la de representació.

És per això que la importància de que el govern satisfaci les demandes bàsiques del poble és cabdal per la supervivència de qualsevol règim però encara amb més importància en el règim democràtic, on el ciutadà adquireix una gran importància al convertir-se en un actor crític que pot castigar al governant. (Fuchs i Klingemann, 2002:19-27)

Segons els autors, hi ha dos mecanismes per configurar la societat democràtica: (i) establint una frontera per delimitar qui està o qui no hi està incluit i (ii) a través dels llaços que els uneixen i les similituds que els representen. (Fuchs i Klingemann, 2002:19-27).

La distància amb els governants també aporta desconfiança, les institucions han de fer un esforç per tal de que el ciutadà pugui seguir creient amb el sistema. Uslaner qualifica la confiança amb la classe política com la confiança amb les institucions com l'executiu, legislatiu, judicial, la burocràcia i la policia. (Uslaner, 2018:5)

Arran de la Gran Recessió del 2008, diferents acadèmics han posat de manifest la seua preocupació per la polarització entre els àmbits rural i urbà. El Regne Unit, quan el medi rural va tenir un pes importantíssim per la victòria del *leave* al *Brexit*, a França, on les armilles grogues venien de les zones rurals a protestar contra les mesures liberals del govern de Macron o la victòria de Viktor Orbán a Hongria, gràcies sobretot al suport que va trobar a les zones rurals del país (Jennings i Stocker, 2018) (Mitsch et al, 2021).

Les clivelles urbà-rural i centre-perifèria prenen gran importància en aquests moments perquè partits d'ultradreta, que posen en dubte el sistema democràtic, extreuen molts vots de les zones rurals i els barris obrers de les ciutats, on la percepció dels seus habitants de que

l'administració els ha deixat abandonats és més alta (Rodríguez-Pose, 2018).

L'estancament econòmic i demogràfic de les zones rurals ha provocat que alguns sectors de la població es vegin ressentits per l'acció de govern dels estats democràtics liberals, que han posat per davant el creixement econòmic de les ciutats i de les zones contigües a aquestes i han fomentat a la desigualtat entre les diferents regions dels seus països (Gordon, 2018:95-113) (Mitsch et al, 2018) (Rodríguez-Pose, 2018).

Aquesta desigualtat econòmica i aquest alentiment amb el desenvolupament de les zones rurals respecte a les urbanes també ha diferenciat en gran part a les comunitats que formen aquests hàbitats.

Les comunitats urbanes per la majoria d'acadèmics es consideren més obertes i cosmopolites, amb tons més progressistes i amb una percepció d'apropament de l'estat molt més gran, ja que les ciutats, al tenir la població més concentrada, hi tenen les estructures de poder situades (Garcia del Horno et al, 2021:3-4).

En canvi, les comunitats rurals tenen un pensament més conservador i nacionalista, les tradicions, costums i la seua conservació son bàsiques per explicar el seu comportament així com el ressentiment cap a les zones urbanes per considerar-les pròximes al sistema donant peu a accions encarades a protestar contra els *lobbies* que dominen l'administració i que estan establerts a les zones urbanes (Garcia del Horno et al, 2021:3-4).

Segons Mitsch et al, hi ha dues formes d'observar quina és la causa de la desconfiança i la insatisfacció dels habitants de les zones rurals amb l'estat: (i) per motius econòmics, ja que les zones rurals tenen una quantitat d'ingressos molt menors als de la ciutat i la desigualtat que proporciona aquest fet els fa pensar que el sistema no abasta aquells territoris i (ii) per motius culturals, ja que la diferenciació dels valors que existeix amb el món urbà i el posicionament de les estructures estatals en aquells espais els fa pensar que ja no son inclosos dins de la comunitat democràtica ni tenen llaços que els uneixen ni característiques que els representin com a una única comunitat.

El que s'observa entre les comunitats rurals i urbanes és la bretxa econòmica i educativa que existeix, les àrees urbanes es consideren més pròsperes que les àrees rurals (Díaz-Lancha et al, 2022:15-23).

Les ciutats son concentren el 65% d'ocupació laboral i generen un 66% del PIB a Espanya, mentre que els territoris rurals concentren un 2% de l'ocupació i generen un percentatge similar del PIB (Díaz-Lancha et al, 2022:15-23).

Si parlem de dades salarials podem observar com en el percentil 20 de la població jove la bretxa salarial en 862 euros a l'any mentre que al percentil 80 és de 5.000 euros a l'any, podem veure com això és un motiu més per captar el talent jove i augmentar més el despoblament (Díaz-Lancha et al, 2022:15-23).

A més, només cal observar a casa nostra, on la majoria de l'oferta d'estudis de nivell superior es situen a la ciutat de Barcelona, les universitats més prestigioses del país, tant d'àmbit públic com privat, que en part afavoreixen a la captació del talent del jovent de les àrees rurals a les urbanes.

Segons la teoria que s'ha escrit sobre el tema, podem observar com la població rural pot tenir una major insatisfacció amb la democràcia degut a la llunyania que poden sentir respecte de l'administració i la classe política, les zones urbanes gaudeixen de la proximitat de les seus de govern i, en conseqüència, tenen una major cartera de serveis, cosa que afavoreix a la desigualtat d'oportunitats al tenir concentrats la majoria de recursos, fenomen causat també per la concentració de la població.

Com a hipòtesi del treball plantejarem la següent opció:

- a. El medi rural està menys satisfet que l'urbà amb la democràcia

3. Metodologia

Per testar empíricament les nostres hipòtesis i donar resposta a la nostra pregunta de recerca utilitzem les dades del Baròmetre del CEO, en aquest cas, les de l'enquesta sobre el context polític a Catalunya de l'any 2021,

que tal i com resumeix la pròpia institució tracta amb relació a "l'opinió sobre l'actual situació política, econòmica i social que es viu a Catalunya, així com l'actitud davant de la política i el comportament electoral".

Utilitzem les dades d'aquesta enquesta, realitzada a 1200 persones, després de la celebració de les eleccions autonòmiques del 14 de febrer de 2021 al Parlament de Catalunya, celebrades en plena pandèmia de COVID-19 i les quals van tenir una participació del 51,29%, els partits independentistes assolien superar el 50%+1 dels vots i entrava amb 11 diputats al Parlament el partit d'ultradreta de VOX.

Utilitzem i recodifiquem les següents variables per la realització del nostre estudi a través del programa d'anàlisi estadístic gratuït i obert *Jamovi* versió 2.3:

Abans de començar a presentar les nostres variables també cal aclarir que en els casos on l'enquestat no respongui o no sàpiga contestar es codificaran com a casos perduts i no es tindran en compte pel càlcul estadístic.

La nostra variable dependent serà la de *Satisfacció sobre la democràcia* on les respostes van de (0) Molt satisfet/a, (1) Bastant satisfet/a, (2) Poc satisfet/a a (3) Gens satisfet/a.

Com a variables independents establirem:

La variable *hàbitat*, és a dir, on viuen les persones que han estat entrevistades, han estat classificades en dos àmbits: (0) rural i (1) urbà.

El mètode per escollir com classificar les persones segons el seu hàbitat ha estat en observar la densitat de població que viu en cadascuna de les comarques i basant-nos en el criteri de la Llei per al Desenvolupament Sostenible del Medi Rural, que en l'article 3 estableix que les zones geogràfiques amb una densitat de població menor a 100 habitants per km² i una població menor a 30.000 habitants son rurals, preferim establir el llindar de població a 50.000 habitants i una densitat menor a 100hab/km² per comoditat a l'hora de classificar les 43 comarques que formen Catalunya. En aquest cas, les comarques (que estan ordenades

des del valor 1 al 43) que es considerin rurals tindran un valor de 0 i les que es considerin urbanes tindran un valor d'1.

Utilitzarem variables de control de dos tipus (i) actitudinals i polítiques i (ii) socioeconòmiques per tal de treure unes conclusions més acurades del perfil de la gent que viu tant en àmbit rural com en l'urbà i veure el perquè tenen unes actituds envers la democràcia o unes altres.

Les variables actitudinals i polítiques seran la ideologia (la ubicació subjectiva de l'enquestat en l'eix esquerra-dreta) i l'interès per la política.

La variable *Ideologia*, estava dividida en 7 grups, els valors anaven de l'1 al 7, les ideologies d'esquerra es situen del valor 1 al 3, el centre el valor 4 i les de dreta del 5 al 7. Per tant, s'han fet tres grups: (0) esquerra, (1) centre i (2) dreta.

La variable *Interès política* l'hem transformat en una escala del 0 al 3 on 0 és molt interessat; 1, bastant interessat; 2, poc interessat i 3, gens interessat.

Les variables socioeconòmiques seran la *Edat*, mesurada de forma quantitativa; la *Classe social*, on els enquestats es classifiquen subjectivament entre classe treballadora, mitjana i alta i el nivell educatiu dels enquestats, classificat pel nivell d'estudis màxim que ha assolit cadascun d'ells.

Les classes treballadora i mitjana estan dividides entre baixa, intermèdia i alta; d'aquesta forma els valors 1, 2 i 3 que pertanyen a la classe treballadora es transformen en 0; els valors 4, 5 i 6 que son la classe mitjana es transformen en 1 i els de la classe alta en el valor 2.

La variable *Estudis* s'ha establert en quatre grups: el valor 0 agrupa aquells que no han acabat ni el primer nivell d'estudis; el valor 1, agrupa tots aquells que tenen estudis bàsics i obligatoris; el 2, els estudis postobligatoris no universitaris com el batxillerat o formació professional i el valor 3, els que han realitzat estudis universitaris o superiors.

4. Resultats

4.1. Descriptius

<i>Descriptius</i>	<i>Satisfacció democràtica</i>	<i>Hàbitat</i>	<i>Ideologia</i>	<i>Interès política</i>	<i>Classe</i>	<i>Edat</i>	<i>Estudis</i>
<i>Casos</i>	1164	1200	1027	1180	1154	1200	1192
<i>Casos perduts</i>	36	0	173	20	46	0	8
<i>Mitjana</i>	2,05	0,933	0,347	1,44	0,442	51,5	2,06
<i>Mediana</i>	2	1	1	2	1	51	2
<i>Desviació estàndard</i>	0,735	0,250	0,661	0,945	0,512	17,3	0,856
<i>Mínim</i>	0	0	0	0	0	18	0
<i>Màxim</i>	3	1	2	3	2	90	3

Taula 1 Descriptius sobre les variables del model

La taula 1, representa els descriptius de les variables que hem fet servir per tal de fer l'anàlisi estadístic, en aquest cas son la satisfacció democràtica, l'hàbitat, confiança amb els polítics, ideologia, classe, edat i nivell d'estudis.

En el cas de la satisfacció democràtica, podem veure com la mitjana es situa a 2,05 tenint un mínim de 0 i un màxim de 3, on 0 és tenir màxima satisfacció amb la democràcia i 3 tenir cap satisfacció.

La variable hàbitat, té una mitjana de 0,933 i un mínim de 0, que és l'àmbit rural i un màxim d'1, que és d'àmbit urbà.

La posició ideològica té una mitjana de 0,347; amb un mínim de 0 (esquerra) i un màxim de 2 (dreta), la mediana, que té el valor d'1, pertany al centre. També cal destacar que és la variable amb més casos perduts.

L'interès amb la política té una mitjana de 1,44 entre els enquestats, amb un mínim de 0 que representa no estar-hi gens i un màxim de 3 de estar-hi molt interessats.

La variable classe, té una mitjana de 0,442; un mínim de 0 (classe treballadora), un màxim de 2 (classe alta) i una mediana que pertany a l'1, és la classe mitjana.

El nivell d'estudis té una mitjana de 2,06; un mínim de 0 que representa a una persona sense estudis. Un màxim que és 3, que representa als enquestats que tenen un nivell d'estudis superior i una mediana de 2 que representa als enquestats que han assolit un nivell d'estudis postobligatori però no universitari.

L'edat mitjana dels enquestats és de 51,5 anys, amb un mínim de 18 anys i un màxim de 90 anys.

4.2. Taula de contingència

<i>Satisfacció democràcia</i>	<i>Àmbit rural (0)</i>	<i>Àmbit urbà (1)</i>	<i>TOTAL</i>
<i>Molt satisfet</i>	0 (0%)	24 (2,2%)	24 (2,1%)
<i>Bastant satisfet</i>	11 (14,3%)	203 (18,7%)	214 (18,4%)
<i>Poc satisfet</i>	45 (58,4%)	560 (51,5%)	605 (52%)
<i>Gens satisfet</i>	21 (27,3%)	300 (27,6%)	321 (27,6%)
<i>TOTAL</i>	77 (100%)	1087 (100%)	1164 (100%)

Taula 2 Taula de contingència entre satisfacció democràtica i hàbitat

<i>Test χ^2</i>	<i>Valor</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
χ^2	3,12	3	0,374
<i>Casos</i>	1164		

Taula 3 Taula del text de khi-quadrat

En la taula 2 del nostre treball, observem la taula creuada que combina les nostres variables dependent i independent, satisfacció amb la democràcia i hàbitat.

Les columnes les formen els grups de la nostra variable independent, rural o urbà i les files estan formades pels grups de la dependent amb els grups de gens, poc, bastant o molt satisfet.

Després de realitzar la combinació de les dues variables podem observar com en l'àmbit rural un 0 persones de la comunitat està molt satisfeta,

11 (14,3% del total de la columna) bastant, 45 (58,4%) poc i 21 (27,3%) gens satisfeta, la mostra total és de 77 enquestats.

En l'àmbit urbà, dels 1087 enquestats 24 (2,2%) diuen que no estan gens satisfets amb el funcionament del sistema democràtic, 203 (18,7%) bastant, 560 (51,5%) poc i 300 (27,6%) gens satisfets amb la democràcia.

En total, 24 persones (2,1% del total) estan molt satisfetes amb la democràcia, 214 (18,4%) bastant satisfetes, 605 (52%) poc satisfetes i 321 (27,6%) gens satisfetes.

Després de realitzar el test de la khi quadrat (taula 3) podem observar que el seu valor és de 3,12 que amb un grau de llibertat té un nivell de significació superior al llindar de $p < 0,05$, per això, no podem descartar la hipòtesi nul·la i no podem establir una relació estadísticament significativa.

4.3. Anàlisis de regressions lineals simples i múltiple

* $p < 0,05$
 ** $p < 0,01$
 *** $p < 0,001$

	1	2	3	4	5	6	7
<i>Hàbitat</i>	-0,0848						-0,088
<i>Ideologia</i>		-0,0716*					-0,080*
<i>Interès política</i>			0,055*				-0,019
<i>Classe</i>				-0,0546			-0,0475
<i>Edat</i>					-0,00131		-0,046
<i>Estudis</i>						0,0288	-0,051
<i>Constant</i>	2,13***	2,049***	1,9721***	2,069***	2,118***	2,108***	2,376***
<i>R</i>	0,0287	0,0658	0,0698	0,0383	0,0307	0,0335	0,122
<i>R²</i>	$8,23 \cdot 10^{-4}$	0,00433	0,0049	0,00147	$9,45 \cdot 10^{-4}$	0,00112	0,015

Taula 4 Taula dels cassos dels models de regressió simple i múltiple

A la taula 4 del nostre treball podem observar el recull de 7 casos de regressions lineals per tal de fer una predicció de la nostra estadística. Dels casos 1 al 6 són (a) regressions lineals simples amb la nostra variable independent i 5 més amb les nostres variables de control i (b) una

regressió lineal múltiple per veure quin és l'efecte de totes les variables juntes.

En el primer cas, que és la regressió múltiple entre la nostra variable dependent (satisfacció democràtica) i la nostra variable independent (hàbitat) podrem observar com afecta el fet de ser d'un hàbitat o d'un altre per la percepció de la democràcia.

La seva recta de regressió ve donada per la següent equació:

$$\text{Satisfacció democràcia} = 2,13 - 0,0848 * \text{hàbitat}$$

Podem observar com el model estadístic ha previst que la satisfacció democràtica partiria d'una satisfacció de 2,13 quan la variable *hàbitat* sigui igual a 0. El coeficient de regressió de -0,0848 és la diferència de viure entre un entorn rural (0) i urbà (1).

Gràcies al programa *Jamovi* podem veure com la R^2 és de $8,23 \cdot 10^{-4}$ que ens diu que el volum de casos que contempla el nostre model estadístic és de 0,0823%, una quantitat molt baixa.

A més podem observar com el nivell de significació de la variable *hàbitat* està per sobre del valor crític de 0,05; d'aquesta forma no podem descartar la hipòtesi nul·la i afirmar que estan relacionades ja que els resultats podrien ser fruit de l'atzar.

En els següents dos casos observarem l'efecte que tenen les variables de control de tipus polític:

Tot i així podem observar com el model té una R^2 de 0,006; que representa un 0,6% dels casos que pot arribar a preveure aquesta variable.

En tercer lloc, observarem l'afectació de la variable ideologia, que en aquest cas té forma aquesta equació:

$$\text{Satisfacció democràtica} = 2,049 - 0,0716 * \text{ideologia}$$

La satisfacció democràtica en aquest cas té la constant a 2,049 i depenent de quina sigui la ideologia restarà 0,0716 per cada unitat. Aquest valor és

estadísticament significatiu al estar per sota del llindar de 0,05 i, per tant, pot ser extrapolable a la realitat.

Els casos que contempla el nostre model és d'un 0,4%; una quantitat molt baixa per tal d'afirmar que és una variable que pot afectar realment a la nostra variable dependent.

Com a segona i última variable política, tenim l'interès amb la política que tenen els enquestats i la recta està definida per la següent fórmula:

$$\text{Satisfacció democràtica} = 1,9721 + 0,055 * \text{interès política}$$

Segons aquesta equació podem afirmar que amb molt interès per la política el valor seria el de la constant (1,9721) i per cada punt que augmentés aquest interès augmentaria en 0,055 unitats. El valor segons el nostre model de predicció és significatiu al no superar el llindar de significació de 0,05 i podem afirmar que no és fruit de l'atzar.

Ara analitzarem l'impacte de les variables socioeconòmiques de control i començarem per la variable de classe, que forma la següent recta:

$$\text{Satisfacció democràcia} = 2,069 - 0,0546 * \text{classe}$$

Si el valor de classe és nul el valor de satisfacció democràtica és de 2,069 però per cada unitat que augmenti la nostra variable independent, la satisfacció democràtica baixarà en 0,0546 unitats.

Al superar el llindar de significació no podem afirmar que els resultats no siguin fruit de l'atzar i que el model pugui ser encertat a l'hora de fer una predicció.

En el cas de l'edat podem veure que la recta que formen aquestes dos variables en conjunt és aquesta:

$$\text{Satisfacció democràcia} = 2,118 - 0,00131 * \text{edat}$$

Resumidament, la constant del nostre model és de 2,118; és a dir, que si l'edat d'una persona és de 0 anys el grau de satisfacció serà el de la

constant i per cada any que augmenti d'edat es restarà en 0,00131 unitats.

No és un valor estadísticament significatiu, no extrapolable a la realitat degut a que supera el llindar de significació de 0,05.

La nostra última variable socioeconòmica és el nivell d'estudis dels enquestats de la mostra, l'equació que formen junt amb la nostra variable dependent és:

$$\text{Satisfacció democràtica} = 2,108 + 0,0288 * \text{estudis}$$

Segons el nostre model de predicció, en el cas que el model d'estudis sigui 0, la satisfacció democràtica serà de 2,108 i per cada nivell que augmenti s'hi sumaran 0,0288 al grau de satisfacció.

Tot i així, el valor no es significatiu ja que supera el llindar de $p < 0,05$ i per tant, no podem excloure la hipòtesi nul·la.

Havent parlat de tots els casos en que havíem fet una regressió lineal simple ara passarem a fer un model de predicció amb totes les nostres variables per veure quin és l'efecte de totes plegades, l'equació que hem extret del model és la següent:

$$\begin{aligned} \text{Satisfacció democràtica} \\ = 2,376 - 0,088 * \text{hàbitat} - 0,099 * \text{confiança} - 0,08 * \text{ideologia} - 0,019 * \text{interès} \\ - 0,475 * \text{classe} - 0,046 * \text{edat} - 0,051 * \text{estudis} \end{aligned}$$

El nivell de satisfacció democràtica sense cap efecte de les nostres variables independents seria de 2,376; podem veure com els coeficients de regressió han canviat respecte a les regressions simples i que cap de les variables suma a la satisfacció sinó que li resta constantment.

En el cas de la nostra variable d'hàbitat podem veure com el nivell de significació supera el del valor crític i no podem extrapolar els valors extrets a la realitat.

En el cas de les altres variables, podem observar com la variable d'interès per la política ja no és estadísticament significativa quan realitzem el

model de predicció amb totes les variables, les altres variables actitudinals i polítiques si que es mantenen per sota del nivell crític.

En les variables socioeconòmiques, els coeficients de regressió si que canvien però igualment no poden ser extrapolables a la realitat, ni podem descartar la hipòtesi nul·la al superar el nivell de significació crític de $p=0,05$.

Hem preferit fer també el estadístics de multicol·linealitat per assegurar-nos de que totes les variables independents no estan interrelacionades i no s'afecten les unes amb les altres. (veure taula 5)

	VIF	Tolerància
<i>Hàbitat</i>	1	0,995
<i>Ideologia</i>	1,03	0,969
<i>Interès política</i>	1,12	0,890
<i>Classe</i>	1,03	0,969
<i>Edat</i>	1,10	0,906
<i>Estudis</i>	1,20	0,837

Observant els estadístics de VIF i la tolerància podem afirmar que no hi ha problemes de multicol·linealitat ja que els valors del VIF son pròxims a 1 i no superen ni s'aproximen al número 10 i els estadístics de tolerància no baixen del límit de 0,10; resumint, les nostres variables independents no estan afectades per una correlació alta.

Taula 5 Taula d'estadístics de multicol·linealitat

5. Conclusions

Després de contextualitzar el tema d'estudi, veure quina teoria s'havia escrit sobre el tema, la metodologia que hem utilitzat per tal d'extreure uns resultats recapitem tornant a anomenar la nostra pregunta de recerca: "A Catalunya, estan més insatisfetes les comunitats rurals que les urbanes amb el sistema democràtic?"

Pel que la teoria, escassa en aquest camp, ens exposa podem observar que la població rural té unes condicions de vida que afavoreixen al rebuig al sistema democràtic ja que el nivell de vida, salaris, educació i serveis provoquen que els habitants de les zones rurals es sentin desprotegits per una administració elitista que a la seua visió només està pendent de la població urbana i que la bretxa entre aquests dos àmbits és cada vegada

major gràcies a que la planificació de la classe política va només lligada a augmentar el dinamisme de les grans masses de població.

Les expectatives del treball son clares, una població rural més descontenta amb el funcionament del sistema democràtic que la urbana degut a la seua llunyania i la polarització de la població en l'eix centre-perifèria.

Segons els resultats extrets de l'estudi que hem realitzat a través de Jamovi podem afirmar que no podem definir clarament la relació entre l'hàbitat en el que viu la població i la satisfacció amb la democràcia, com també hem pogut observar que les variables de control que hem definit com "actitudinals i polítiques" tenen pes per tal d'explicar el fenomen de satisfacció amb la democràcia, tot el cas contrari de les que definim com "socioeconòmiques". Els resultats ens mostren també un descontentament general de la població tant en les àrees urbanes com les rurals amb el sistema democràtic gràcies a la taula de contingència on hem creuat les dues variables principals.

La mostra ens ha provocat diferents dificultats sobretot per la poca quantitat d'habitants d'àmbit rural que s'han enquestat, això ens ha causat que els resultats no siguin concloents ni suficients per tal d'extreure una imatge clara de la situació, segurament, amb una mostra més completa o d'àmbit més gran (potser enquestes d'àmbit estatal o europeu) podríem extreure uns resultats suficients per veure clarament el pensament dels ciutadans gràcies a que podríem tenir una variabilitat geogràfica major i una mostra més precisa.

6. Bibliografia

Centre d'Estudis d'Opinió (2021). Enquesta sobre context polític a Catalunya: Qüestionari. CEO. Barcelona, Catalunya. Extret de: https://upceo.ceo.gencat.cat/wsceop/7988/Q%C3%B3Cestionari_996.pdf

Díaz-Lancha et al. (febrer 2022) Despoblación y políticas de lugar. Esade. Barcelona, Catalunya. p. 15-23. Extret de: <https://www.esade.edu/ecpol/es/publicaciones/despoblacion-politicas-de-lugar-analisis-brecha-demografica-economica-y-de-actitudes/>

Fuchs, D. i Klingemann, H-D. (2002). Eastward Enlargement of the European Union and the Identity of Europe. West European Politics. Vol. 25.p. 19-54. Extret de: <https://doi.org/10.1080/713869598>

Garcia del Horno, R., Hernández, E. i Rico, G. (Setembre 2021) Do they feel like they don't matter? The rural-urban divide in external political efficacy. p. 3-4

Gordon, I. R. (Març 2018) In what sense left behind by globalisation? Looking for a less reductionist geography of the populist surge in Europe, Cambridge Journal of Regions, Economy and Society. Vol. 11. p. 95-113. Extret de: <https://doi.org/10.1093/cjres/rsx028>

Jennings, W. i Stocker, J. (2018) The divergent Dynamics of cities and towns: geographical polarisation after brexit. The political quarterly.

Mitsch, F., Lee, N. i Ralph Morrow, E. (2021) Faith no more? The divergence of political trust between urban and rural Europe. Political Geography. Vol. 89. Extret de: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S096262982100086X>

Nacions Unides (2022) Desigualdad: como subsanar las diferencias. Nacions Unides. Extret de: <https://www.un.org/es/un75/inequality-bridging-divide>

Rodriguez-Pose, A. (març 2018) The revenge of the places that don't matter (and what to do about it). Cambridge Journal of Regions, Economy and Society. Vol. 11. Pages 189-209, <https://doi.org/10.1093/cjres/rsx024>

Uslaner, E. (2018) The study in trust. The oxford handbook of social and political trust. Oxford University PPress. Nova York, Estats Units. p. 5.